

γκρεμοτσακιά ἡ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζω* κατ' ἐκφορὰν ἐπιρρηματικὴν.

Ἀντὶ προστ. τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζομαι*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *γκρεμοτσακίζω* 1β. Συνών. *γκρεμίλα*, *τσακίλα*.

γκρεμοτσακίδια τά, πολλὰ. *γκριμουτσακίδια* Μακεδ. (Θεσσαλον.) *γκριμουτσακίδια* Σάμ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζω* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδι κατὰ πληθ.

Ἀντὶ προστ., φύγε, ἐξαφανίσου ἐνθ' ἄν.: *Νὰ πᾶς 'ς τὰ γκρεμοτσακίδια* Ἀθῆν. Συνών. *γκρεμολογῶ* B2, *γκρεμοτσακίζω* A2.

γκρεμοτσακίζω Πελοπν. (Γαργαλ. Κλειτορ. Κοντογόν.)—Γ. Σουρῆ, Ρωμ., ἀρ. 138—Λεξ. Δημητρ. *γκρεμοτσακίζω* Πελοπν. (Ξεχώρ.) *γκρεμοτσακίζου* Πελοπν. (Μάν.) *γκριμουτσακίζου* Μακεδ. (Βόιον) Μέσ. *γκρεμοτσακίζομαι* πολλὰ. *γκρεμοτσακίζομαι* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Ἰθάκ. Κέρκ. (Γαστούρ.) Κρήτ. Ὁθων. *κρημοτσακίζομαι* Λεξ. Μπριγκ. *γκρεμοτσακίζομαι* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Γαργαλ. κ.ά.) *γκριμουτσακίζομαι* Ἄνδρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γκριμουτσακίζομαι* Πελοπν. (Καρδάμ. Ξεχώρ.) *γκρεμοτσακίζομαι* Εὐβ. (Κουρ.) *γκριμουτσακίζομαι* Θεσσ. (Μοσχᾶτ.) Μακεδ. (Δαμασκ. Θεσσαλον. Καταφύγ. Κοζ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Περίστ.) *γκριμουτσακίζομαι* Σάμ. *κρημοτσακίζομαι* Μακεδ. (Θεσσαλον.) *γκρεμοτσακίζομαι* Ἰμα Τσακων. (Χαβουτσ.)

Ἐκ τῶν ρ. *γκρεμίζω* καὶ *τσακίζω*.

A) Μέσ. 1) Πίπτων τραυματίζομαι ἢ φονεύομαι πολλὰ. Τὸ παιδί τοῦ Γιώργου *γκριμουτσακίστηκε* Πελοπν. (Αἰγιάλ.) Τὴ νύχτα ἡ *γκρεμοτσακίστηκε* 'ς τὰ σκαλιὰ τῆς Παλιόπολης Ἄνδρ. Κάτσε νὰ σοῦ δώσω τὸ φανάρι μου, μὴ *γκρεμοτσακίστηκες* 'σακάτω Πελοπν. (Ξεχώρ.) Ἡ βλοημένη μου ἀνήβησε ἀπ' σὲ *ξεματοῦδι* τσ' ἐλιᾶς καὶ *γκρεμοτσακίστηκε* (*ξεματοῦδι* = κλώνος δένδρου ἀποσπώμενος εὐκόλως) Ἰθάκ. β) Ταλαιπωροῦμαι πορευόμενος δι' ἀποκρήνου ἢ ἀνωμάλου τόπου Λεξ. Δημητρ.: Ἐχουν ἀναστατώσει τὸ δρόμο κι ὥς νὰ φτάσω σπίτι μου, *γκρεμοτσακίζομαι*. 2) Φεύγω ταχέως, χάνομαι. Συνήθ. κατὰ προστ. πολλὰ. Οἱ Τοῦρτοι φύγανε, *γκρεμοτσακίστηκε* πῆγανε 'ς τὸ χαμό! Εὐβ. (Κουρ.) Ἐγρεμοτσακίστηκε γ' ἦφνε, γιὰτὶ μὲ δούλεψε Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Γκρεμοτσακίσου! Γκρεμοτσακίστηκε!* πολλὰ. *Γκρεμοτσακίστηκε* καὶ σεῖς, ὅπως *γκρεμοτσακίστηκε* κ' ἐγὼ Γ. Ξενόπ., Ἀφροδ., 248 *Γκρεμοτσακίσου*, φύγε ἀπὸ μπροστά μου! Πελοπν. (Αἰγιάλ.) *Γκριμουτσακίς* ἀπ' τὰ μάτια μ'! Μακεδ. (Θεσσαλον.) *Νὰ γριμουτσακίστηκες!* Σάμ. Συνών. *ἀρατίζω*, *γκρεμίζω* B2β, *γκρεμολογῶ* B2.

B) Ἐνεργ. 1) Κατακρημνίζω, ρίπτω κατὰ γῆς Πελοπν. (Κλειτορ.): Τῆς δίνει μιὰ μὲ τὸ μαχαίρι καὶ τὴ *γκρεμοτσακίζει* κι αὐτή, γιὰ νὰ μάθῃ νὰ παραστρατᾷ ἄλλοτε. 2) Μεταφ., ἐκδιώκω σκαιῶς πολλὰ. Φύγε γρήγορα, γιὰτὶ θὰ σὲ *γκρεμοτσακίσω!* Ἀθῆν. || Ἄσμ.

Κι ὁ Γιώργαρος τοὺς ἐ-μιλᾷ
γκρεμοτσακίστε κι ἀπὸ 'πά

Πελοπν. (Μάν.) || Ποίημ.

Νὰ μὲ *γκρεμοτσακίξῃ* ἀπ' τῆς Βουλῆς τὶς σκάλες Γ. Σουρῆ, Ρωμ., ἀρ. 138 Μετοχ. *γκρεμοτσακισμένος*, ὁ ταλαιπωρημένος ἐνιχ. Συνών. *ἀρατίζω*.

γκρεμοτσάκισμα τό, Π. Νιρβάν., Γύρω ἀπὸ τὸν ἔρωτ., 82 Κ. Σκόκου, Σκίτσ, 22 — Λεξ. Δημητρ. *γκριμουτσακίσμα* Μακεδ. (Θεσσαλον.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζω*.

Ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ *γκρεμοτσακίζω* ἐνθ' ἄν.: Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὁδοιποροῦσαν μὲ τὰ γαιδουράκια, δὲν ἐφαντάζοντο ποτὲ τὰ *γκρεμοτσακίσματα* τῶν αὐτοκινήτων Π. Νιρβάν., ἐνθ' ἄν. β) Μεταφ., ἡ τελεία καταστροφή Κ. Σκόκου, ἐνθ' ἄν.: Ἀπὸ τὴν δικανικὴν κλίμακα τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς ἐξαεῖται ἐνίοτε ἡ εἰρήνη ἢ τὸ *γκρεμοτσάκισμα* τοῦ κόσμου. 2) Ἀντὶ προστ. κατὰ πληθ., χάσου, ἐξαφανίσου Μακεδ. (Θεσσαλον.): *Γκριμουτσακίσματά σ'!* Συνών. *ἀρατίζω*, *γκρεμίζω* B2β, *γκρεμολογῶ* B2, *γκρεμοτσακίζω* A2.

γκρεμοτσακιστὰ ἐπίρρ. Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούιλ., 63.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκρεμοτσακιστός*.

Με βιαίαις κινήσεις, οἷονεὶ συνεχῶς καταπίπτων καὶ ἐγειρόμενος: Ἀνέβαζαν ἀκατάπανστα οἱ μπακαλόγαττοι ἀπ' τὸ ὑλόγειο *γκρεμοτσακιστὰ* μὲ ποδοβρόντι στὴν ἀσκάλα.

γκρεμοτσακιστός ἐπιθ. ἐνιχ. *γκρεμοτσακιστός* Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμοτσακίζω*.

Κατακρημνισμένος: Διάτσε *γκρεμοτσακιστὸ* τὸ κασίτσι του ἀπὸ τοῦ Κορωνάτση τ' ἁλών. Ἀκούεις νὰ προσμυτήσῃ 'παδὰ χάμον μὲς' 'ς τὴ βλατέα τοῦ Ταξάρχη τσαὶ νὰ πάῃ *γκρεμοτσακιστός*.

γκρεμουδάκι τό, ἐνιχ. *γκρεμουδάκι* Σίφν.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γκρεμούδι*.

Μικρὸς κρημνός.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Κρεμ-μονάκι* Κάρπ. Συνών. *γκρεμούδι*, *γκρεμούλι* 1, *γκρεμουτσάκι*, *γκρεμούτσι*, *γκρεμουτσικάκι*.

γκρεμούδι τό, Ἡπ. (Μαργαρ.) Χίος *γκριμούδ* Θεσσ. (Βαθύρρ.) *ἀγκρεμούγι* Εὐβ. (Κουρ.) *ἀγκρεμούγι* Εὐβ. (Κύμ.) Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *γκρεμός*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ οἱ τύπ. *ἀγκρεμός* καὶ *ἀγκρεμνός*. Περὶ τῆς καταλ. -οῦ γι τῶν τύπων *ἀγκρεμούγι* καὶ *ἀγκρεμνούγι* βλ. Σ. Καρατζ., Ὑποκορ. Ἰδιωμ. Κύμ., 59.

Μικρὸς κρημνός ἐνθ' ἄν.: Τσαπάνου 'ς τὴν Κρανιά εἶναι *γκρεμούδια* Ἡπ. (Μαργαρ.) || Ἄσμ.

Ἀντίκρου μοῦ ῥτες κ' ἤκατσες ἀπάνω 'ς τὸ *γκρεμούδι* καὶ παρομοιάζ' ἡ μούρη σου σὰν τὸ παλιογαϊδούρι Χίος. Συνών. βλ. εἰς λ. *γκρεμουδάκι*.

γκρεμούλα ἡ, ἐνιχ. *γκριμούλα* Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκρεμός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦ λα.

Ἀντὶ προστ., φύγε!: *Γκριμούλα σ'!* Συνών. *γκρεμός* 1, *γκρεμοτσακιά*, *γκρεμοτσακίδια*, *γκρεμοτσακίζω* 2.

γκρεμούλακας ὁ, ἐνιχ. *γκριμούλακας* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *ἀγκρεμούλακας* Πελοπν. (Λάγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκρεμούλα* καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ακας.

